

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205798
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8816205798.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/XX, XXX XX C. nad T., o zaplatenie sumy 396,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/48/2016-36 zo dňa 25.10.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok prvoinštančného súdu a vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 420 ods. 1 a 3, § 106 ods. 1 a 2, § 112 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere dňa 12.04.2011. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 200,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 196,00 eur, spolu vo výške 396,00 eur v 12-tich mesačných splátkach po 33,00 eur, počnúc dňom 21.05.2011. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. XT/XX/XXXX - 41 zo dňa 01.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 18.02.2012, súd uznal žalovaného za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

V predmetnej veci má nárok na náhradu škody žalobcu základ v spotrebiteľskej zmluve.

Trestný rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 09.02.2012. Žalobca získal nepochybne vedomosť o osobe škodcu a rozsahu škody najneskôr v priebehu trestného konania, v ktorom vystupoval ako poškodený s uplatneným nárokom. Po doručení rozhodnutia dňa 09.02.2012 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody. Dobu, po ktorú bol žalobca nečinný rozhodne nemožno považovať za primeranú, a preto takéto konanie, resp. nečinnosť poškodeného nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní.

Po skončení trestného konania, odkázaním poškodeného na občianskoprávne konanie, pokračovalo plynutie premlčacej doby. Dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa § 112 Občianskeho zákonníka tak v predmetnej veci začala plynúť najneskôr dňa 10.02.2012 a uplynula dňa 10.02.2014. Keďže žalobca podal žalobu o náhradu škody na súde až dňa 01.08.2016, urobil tak až po uplynutí premlčacej doby. Nárok žalobcu na náhradu škody je premlčaný, preto ho v celom rozsahu zamietol. Súd z úradnej moci prihliadol na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu premlčania, aj bez vznesenej námietky premlčania zo strany spotrebiteľa.

Žalobca si z predmetného právneho vzťahu medzi ním a žalovaným uplatnil nárok na náhradu škody trestnom konaní a tento sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

V prípade, že by nešlo o premlčaný nárok, súd by okrem iných predpokladov skúmal aj požadovanú výšku škody. Predmetná spotrebiteľská zmluva zo dňa 12.04.2011, od ktorej žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje, však nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Podľa zák. ust. §9 ods. 2 písm. f), i), j), k) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru, o počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia uvedenej náležitosti v predmetnej zmluve zo dňa 12.04.2011 spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené, súdu by aj za týchto okolností neostávalo iné, ako žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že v predmetnom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, preto súd nebol oprávnený prihliadať na premlčanie nároku. Civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Na podporu svojich argumentov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/187/2017-88 zo dňa 04.10.2017, Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/108/2017-63 zo dňa 12.09.2017, Okresného súdu Galanta č.k. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017, Okresného súdu Pezinok č.k. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutej časti potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že podáva v zmysle zmluvy o úvere návrh na vydanie platobného rozkazu. V ďalšom konkretizoval podmienky dohodnuté v zmluve a uviedol, že žalovaný v dôsledku neplnenia si povinností stratil výhodu splátok a dlh sa stal splatným. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie. Okresný súd Vranov nad Topľou trestným rozkazom uznal žalovaného vinným zo spáchania úverového podvodu a odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. K návrhu priložil trestný rozkaz a zmluvu o úvere.

Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na formuláciu a skutočnosti uvedené v žalobe nie je jednoznačné, či si žalobca v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody alebo sa konanie týka zmluvného záväzku. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nárok uplatnený žalobou posudzoval ako nárok na náhradu škody, ale aj ako nárok na plnenie zo zmluvy a na nárok na náhradu škody aplikoval aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. Za stavu, kedy z podaní žalobcu v konaní nie je zrejماً povaha uplatneného nároku, je záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku na náhradu škody (alebo záväzkového vzťahu) predčasný.

Za tohto stavu nie je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v predmetnom konaní správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Pre posúdenie nároku na náhradu škody je potrebné tvrdiť a preukázať iné okolnosti, než na uplatnenie plnenia zo zmluvy. V tomto štádiu konania však vytvoriť jednoznačný záver, aký nárok si žalobca uplatňuje, je predčasný. Bola pritom aj predčasná aplikácia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu je nejasné, či aplikácia ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. sa vzťahuje aj k nároku na náhradu škody a prečo.

Súd prvej inštancie týmto porušil právo strán sporu na spravodlivý proces a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Úlohou súdu prvej inštancie bude primárne skúmať povahu žalobcom uplatneného nároku a v závislosti od charakteru nároku opätovne preskúma dôvodnosť žaloby. V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.